

ПЛОВДИВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Пловдивски Гласъ“ ще излиза всяка събота. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всяка дума по 5 ст. за едно обнародование. На първа страница на дума по 10 ст. Пари за публикуване обявления и други се пръдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Пловдивъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бъдатъ платени. Обявленията на г. Приставите по 3 ст. на дума.—Единъ брой 20 ст.

Агента за събирание абонамента **Ив. Ив. Петковъ**, прѣстава да е такъвъ, защото е злоупотрѣбилъ. За сега нѣма никакъвъ агентъ. Желающия да събира абонамента, нека си яви условията въ редакцията.

Отъ редакцията.

Пловдивъ, 14 Юни 1897 год.

Злобата на деня.

Смъртъта на Алеко Константиновъ и убийството на пѣвачката Анна Симонъ, дѣянія извѣршени отъ едини убийци, отъ които всѣки съвѣсътъ човѣкъ трѣбва да се вѣзмути, както и справедливо се забѣлѣжи отначало отъ цѣлий български печать—тѣзи дѣлъ злодѣяния напишѣ опозиционни партіи и фракціи земаха като точка опора, отъ която поставихъ батерийтъ си срѣщу днешнѣтъ правителство и го бомбординатъ. И колко е жалко за читателя, който е слѣдилъ наша печать отъ мѣсецъ врѣме, когато вижда онаиз малка картина на упадъжъ нравственъ партізански елементъ, който е достигналъ въ заслѣпленето си до онази висота, която кара всѣки гражданинъ да се вѣзмуши, да сѫ погнусиша. Отъ едини чисто злодѣйски дѣйствия, извѣршени отъ трима разбойници, единъ Такевъ иска да вѣзбуди и вѣзбужда въпросъ, който само единъ крайно деморализиранъ човѣкъ, може да помисли. Единъ буенъ човѣкъ — искателъ на приключения, който не се е минжло изборъ въ България отъ три години врѣме да не е накаралъ да лежатъ въ затворъ за негова смѣтка нѣколко избиратели, който съ своето повѣдѣніе е накаралъ цѣли села да гледатъ срѣчу него, като на човѣкъ, отъ когото излизатъ всичките злини, и този човѣкъ, не минува брой на „Знаме“ да не пустне по нѣкоя клѣвета, която хвѣрля сѣнка върху правителство и върху прѣставителство. И този повилнялъ човѣчецъ е станжалъ любемица на Г. Каравеловъ, комуто не стигнаха $3\frac{1}{2}$ години тѣмниченъ затворъ, а се е повѣль по водата на единъ авантюри. Вѣдь, не е ли срамота и поизно на една политическа партія да хвѣрля така бездоказано, така безчовѣчно такива обвинения, които и най разваления мозакъ не допушта. Убийствата биле вършени съзнанието на Министерството! Гдѣ и въ коя държава може да се тѣрпятъ подобни золумлуци на единъ развалени хора, които искатъ да се съживяватъ само съ клѣветата и буйствата. И прѣставете си, това се печати въ в. „Знаме“, който минжва по между печата за единъ отъ сериознатъ наши вѣстници, и на който ние провинциалистъ сме гледали съ по-добро око, като списванъ отъ по-сериозни хора, хора патили и виждали. Ако тѣзи кандидати за правители на нещасната България, допущатъ разните Такевци, да клѣветъ и разврещатъ съ перото си народа, намѣсто да го поучаватъ, то какво може да очакваме отъ другата част на нашата преса „Народни Права“ и други, готови за всѣка минута да се качатъ на властъта, и да се отѣпятъ, на тѣлото на България, като всѣкий паразитъ. За този *snipeus* органъ на либералната партія, нѣма въ България рѣдъ, нѣма свобода, а има крѣвъ, ножъ и убийство! И кажете ни за Бога, кой може да очаква отъ такива списовачи нѣщо добро, въ устата, на които стоятъ крѣвъ и убийство, а въ ржата ножъ. Ако въ България нѣмаше свобода за каквато ридахътъ тѣзи Еремиевци, то, неужели, можиха да повѣрватъ, че щѣше да имъ се позволи да клѣветъ, да пишатъ така нахално, да об-

виняватъ въ убийство едно министерство, което е оставило вратитѣ на България, отворени за всѣки български гражданинъ. Ако бѣше *Либерални* режимъ на Радославова, или онзи на Стамболова, върваше ли нашата опозиция, която толкова много се вѣзмуши, отъ дѣлъ злодѣйства, извѣршени върху дѣлъ невинни лица, и на които злодѣйцитѣ се намѣрватъ въ затворъ и утрѣ или други денъ ще притѣрпятъ наказанието си, ще да позволи да се подиграватъ съ свободата? Не никога! Стамболовъ чупеше чрѣзъ разни Котабановци и Лукановци прѣсти, ако пѣкой съвѣршилъ и невинно искаше да напишѣ иѣщо истино. Радославовъ даваше заповѣди да стоварватъ дѣрви съ вагони върху гърбътъ на невинни хора и и то само, защото не сподѣляли неговия взглядъ по сопаджийското управление; назначаваше отъ прости яхърджий сѫдебни чиновници, и тѣзи днесъ прѣставители на българския печать, които глѣдатъ съ зинала уста на палата, кога ще ги по-викатъ, въ заслѣпленето си се забравили, четѣ дѣлъжатъ на този наладъ едно уважение, което и законъ и съвѣсть ги задължава. Земѣте, който имате брой на „Знаме“, „Свобода“, „Народни Права“ па кажете и „Свѣтлина“ и вие ще се убедите въ тази печална истини.

Наша печать забрави съ мѣрка и на уста и на ржка. Срѣдства, за да се даби до властъ, не се размисляватъ, не се пробиратъ. Това не показвали, че нашата ржководяща интелигенция е надминала всяка граница на приличие. Единъ вѣстничесъцъ „Листъ“, който се издава въ Пловдивъ, отъ нѣкого си Т. Цукало, е достигналъ върху на безобразието. Въ очите на този листъ, се вижда злото на България да произлиза отъ палата, като сѣе разните убийства, които ставатъ на всѣкадъ и въ дѣржави като въ образованата Англия, се случватъ. Това Цукало, кога бѣше редакторъ на „Малъкъ Листъ“, когато бѣркаше въ градската Пловдивска касса, за него тогава днешнѣтъ правителство бѣше добро, князъ, княгиня, бѣха олицетворение на свободата и справедливостта. А днесъ, всичко зло, защото не е вече пом. кметъ, не е избранъ за Народенъ Представителъ, нѣма кокалъ. А „Народни права“ и др. на мѣсто да се вѣзмутъ отъ такива инсинуаций, тѣ хвалятъ Листъ за нахалността му да клевети като казватъ още, че много се биля тѣрсили отъ народа!

Ето у насъ какъвъ е опозициония печать, какви се ржководящи сили въ опозицията, които ако и се даде властъ ще потече медъ и масло, свободата ще се пролива като тази годишнини по-рой и дѣждове. Това е срамно и непростено да гледаме у нашата интелигенция слѣдъ 20 години свободенъ животъ. Огъ на съ, особено отъ прѣставителите на печата, не се иска псувия, клѣтва, подности и инсинуаций, а мораль, оптвтане на народа къмъ зачитание правата и свободата на всѣки гражданинъ. Едно правителство, което се радва на огромното болшинство на народа, бивали да позволява на всѣкий Свирчо, Сойка или цукало, да се подиграватъ съ тази свобода, съ която тѣ злоупотрѣбяватъ. Длѣжностъ е, казваме, да се убоздае. Повтаряме, както спомѣнахме и въ единъ отъ прѣдните си броеве на сѫщото мѣсто, да се даде да почувствуватъ силата на закона, че онзи, който злоупотрѣблява съ него, който сѫ подиграва съ свободата, който клѣвети и инсинуира, нему не е мѣстото да стои между мирните граждани, а вѣнъ отъ рамките на свободата. Неужели не ще дойде врѣме, когато и наша печать ще да съдне на онази висота, която попадава. Неужели нашите шефове на опозицион-

ния печать нѣма да съзнаютъ, че отъ едини нещастни убийства на Алеко и Анна Симонъ, не може да се събърятъ правителство, което чака, кога по скоро злодѣйцитѣ и да приематъ надлежното наказание. Sapienti sat. —

ХРОНИКА.

* * Четохме едно окръжно отъ Министерството на Народ. Просвѣщеніе, испратено тѣзи дни до Инспекторитетъ и Директоритетъ на гимназии и класслитѣ училища, съ което ги подканя да се завзематъ съ благородната инициатива за уреждането на гимнастически дружества по градищата — инициатива, колкото благородна, толкова и народополезна. Мотивите, които сѫ ржководили министерството въ този случай сѫ най-умѣстните и грижата, която то (Министерството) полага въ случая покрай грижите за развитието на умствените сили, да не пропушта изъ прѣдъ видъ и развитието на физическите сили, заслужва най-голямата похвала, а така сѫщо и обстоятелството, че министерството има пристърдце, както умственото развитие на обществото, така и неговото здравие. Министерството и въ този случай се надѣва, че инициативата ще се вземе отъ учителите и има основание да се надѣва, защото сега настѫпватъ ваканции, при това и самото врѣме ще способствува въ висша стъпенъ за осъществяването на тѣзи задачи, които се гонятъ съ уреждането на гимнастически дружества. И кога другъ путь ще можатъ гимнастите да се упражняватъ по съ охота, ако не въ лѣтните дни. При това и самия животъ, когото води нашата интелигенция не съдѣржа въ себе си всички ония приятности и развлечения, които може да достави една екскурзия или разходка, направена отъ всичките членове на едно гимнастическо дружество. Это защо ний горѣщо прѣпоръжаме на всички граждани безъ разлика на чиновници, занаятчи, бакали и пр. при първия зовъ, направенъ, отъ когото и да било, да се притехътъ и турнатъ основата на такова едно дружество, което като има за цѣль равномѣрното и цѣлостно развитие на всички части на тѣлото, ще има благотворно влияние върху физическата и духовна конструкция на обществото.

Атанасъ Узуновъ. Прѣди нѣколко дни идящъ отъ Россия минъ прѣзъ градътъ ни Г. А. Узуновъ и замина за Ловечъ, гдѣто живѣше и гдѣто и днесъ притежава недвижимъ имотъ: къща, лозе и др. Г. А. Узуновъ е сѫщия оня — едно врѣменѣ бунтовникъ — апостолъ, който твърдѣ често се срѣща въ историята на нашето бунтовно движение за освобождението. Както се знае, той бѣ заставенъ да напустне България, слѣдствието жестокостите вършени отъ Бѣлодушковците за смѣтка на България, а особено когато истрелиха като песта Узуновъ, Пановъ, Кърджиевъ, Цвѣтковъ и др. най интелигентни български сили. Особено Г. Узуновъ се е почувствува на съраненъ отъ невинно пролѣтата кръвъ на Сливенския герой О. Пановъ, съ когото се биле не раздѣлили другари — приятели. Г. А. Узуновъ, за сега се занимава съ образцово земедѣлие и, спредъ неговото казваніе, ще се вѣрне въ България слѣдъ петъ години, за сега се е върналъ да обиколи имота си, да прибере кирийката отъ единъ стамболовски патриотъ, който отъ голѣмъ патриотизътъ, освѣнъ че му не плащалъ цѣли 8 годинки, но неблаговолявалъ и да му отговори на много кратнитѣ писма! Ловчанци знаятъ този хубавецъ — бившъ законодателъ, който много обичалъ да гледа на хората смѣтките. Има си хасъ, да

се е снабдил съ нѣкой крепостенъ актъ и да го покаже Узунову!

Съсѣдство. Прѣди мѣсецъ и повече мѣжду семейството на мѣстния търговецъ Юр. Дилчовъ и наслѣдниците на Коста цинцарина произлѣзо нѣкакво недоразумѣние, което се увеличи до толкова, що станаха за разговоръ на цѣлия градъ. Баба Костовица—цинцарката се оплаква, че Г-жа Дилчова била хвѣрлила камаці въ прозорците ѝ, въ двора и пр. Това продължавало много врѣме, до като кѫщата на баба Костовица останала безъ прозорци. Г-жа Дилчова, отрича по най-категорически начинъ да е помислювала за такова нѣщо. Работата зела по остръ характеръ, памѣса се зетя на баба Костовица—бивши Луковитски депутатъ Г. Карабеловъ, който исувалъ, едвали не билъ съпругата на Дилчова, когато се уѣдилъ, че било хвѣрлено камане. Общината, полицаята дирли, слѣдвали за да узнаятъ, кой хвѣрля камане и чути прозорците на едва ли не запустялата кѫща, която била усигорена на дружеството „Национала“ за 20,000 лева и се режи отъ новия планъ, не могли да хванатъ никого, чито да видѣтъ, че се хвѣрлятъ камане отъ кадъ кѫща на Юр. Дилчовъ. Ходила е специална комиссия за да узнае и види дали може да се хвѣрлятъ камакъ отъ кѫщата на Дилчова въ прозорците на цинцарина, дядо Коста. Указало се че не може подъ никакъ начинъ. Най постъ на всички тѣзи хвѣргания на камане трѣбало да се гуди край.

На 7-и и 8-и Юни на два пхти се палилъ сламника на дядо Косто, въ който имало една кола съено и билъ прилепенъ до кѫщата на Юр. Дилчовъ, но билъ изгасяванъ, по опитано била подпалванието и третий пхть, когато палича било хванатъ на мѣсто, кога подпалвалъ полѣтото съ гасъ отъ едно 14—15 год. момче което живѣяло въ кѫщата на баба Костовица и отъ служинчето на сѫщата баба.

Благодарение зетите, мѣрки огнѧ билъ потушенъ и паличитъ биле обяснили работата прѣдъ властъ, че това го палили по заповѣдъ на баба Костовица и зетъ ѝ Г-нъ Марко Карабеловъ. Сѫщо тѣ учили да хвѣрлятъ камане въ прозорците. На основание тѣзи дадени показания и други обстоятелства, които окръжливали това мѣстнико подпалване — властъ е земала подъ слѣдствието и е арестувала баба Костовица, Марко Карабеловъ, момичето и момчето. Ако слушаме външни разговори, които всѣкъ е свободенъ да вѣрва или не, това подпалване било скроено за да се запали и изгори кѫщата и да се земели 20000 л. отъ национала, но това може да открие само слѣдствието. За Юр. Дилчовъ не било мислимъ да се подпалва, защото освѣнъ, че е нареденъ, като всѣкъ състоятеленъ господаръ, но се указва, че и кѫщата и вѣбще нищо нѣмалъ осигурено. Ималъ щастие—Дилчовъ, че се хванахъ паличитъ, както и сѫсѣдитъ на дядо Костовата кѫща, иначе ако бѣ зель огнѧ по голѣмъ размѣръ, силния вѣтъ щѣше да остави много нещастни съмѣйства безъ покривъ. И чудно нѣщо ще бѫде, ако се укаже що г. Марко Карабеловъ да бѫде устроителъ на това. Единъ вѣрватъ, други не, а ние ще чакаме да видимъ края. Карабеловъ е билъ освободенъ срѣщу горанция отъ 7000 л.

** Изъ едно частно писмо получено отъ единъ нашъ приятелъ изъ Троянъ, узваваме едно небиволо до днес чудо въ този градъ. Отъ голѣмитъ поройни дѣждове, които на послѣдъкъ паднаха, единъ баиръ близо до градътъ, на който имало гора като балканъ, се свлекалъ долѣ гдѣто биле нивитъ и ливадитъ. Този баиръ—балканъ останалъ сега голъ, когато долѣтъ съ нивитъ и ливадитъ останалъ посаденъ съ гора! Цѣлия баиръ продължавалъ да се свлача и имало опасностъ и за самия градъ.

** На 10 т. м. се помина дѣщерята на мѣстния прѣвъ търговецъ Дим. Константиновъ, Райна, на 18 год. вѣзрастъ. Покойната страдаше отъ дѣлго врѣме, а отъ четири мѣседи тя легна и не можи да стане вече. Нашитъ съблѣзновения на опечаленитѣ родители за ранната смъртъ на Райна.

Подпалване и изгарвание. На 11 вечеръта Г. Хр. Д. Велевъ мѣстния окол. мирови сѫдия, кога си отишълъ дома заедно съ секретаря си, Гачовъ, видялъ че въ стаята му биле подплатени пердетата отъ стоящата до прозореца лампа. Г-нъ Велевъ, се спусналъ да гаси горище то перде заедно съ секретаря си, но тази му рѣшителностъ го костува, че си изгори почти цѣлата дѣсна рѣка и два пръста отъ лѣвата.

** Дѣждоветъ пакъ почнахъ, не се минува денъ да не вали. Изобщо земедѣлъците, които иматъ посеви въ ниски мѣста немать никаква вече надѣжда.

** На 11 т. м. вечеръта пристигна Г. Д-ръ Загоровъ ревизоръ по мин. на Вхѣрѣшнитѣ работи по ревизия и замина за Ловечъ.

** Войниците отъ мѣстния гарнизонъ, които служатъ втора година и тѣзи отъ кадра, се уволнени въ отпускъ до 28 Юли т. г. Слѣдътъ това въ Плѣвентъ ще се събергатъ на маневръ и квартирующая въ Ловечъ полкъ. Казва се че ще дойде артилерия и кавалерия.

** Окр. Сѫдъ, примѣстъ временно засѣдането въ с. Ракита за да глѣда углавното дѣло на Витанъ Калчовъ и Дотко Калчовъ бившъ кметъ обвиненъ въ земание взята и не законни даждия.

Трауръ. Григоръ Балимезовъ, Соф. Учил. Инспекторъ, виденъ списателъ, се поминалъ на 4 т. м. въ Женева, гдѣто бѣше отишълъ при съмѣйството си да се цѣпи отъ гжрлова охтика. Гр. Балимезовъ, оставилъ слѣдъ себѣ си много добри спомѣни въ нашата книжнина, защото бѣше неуморимъ сътрудникъ на разни литератури и политически списания. Той имал само двама синове непълнолѣтни, които се учихъ въ Женева и двамата се родени въ крайний Сибиръ, гдѣто е билъ на заточение покойния. Той оставя съпрѣга сѫщо Сибърчакъ и трима още братя—единия е Плѣв. град. мирови сѫдия, а други сѫщо мирови сѫдия въ Пловдивъ. Родомъ е отъ Кипеновъ — Бесарабия. Нашитъ съблѣзовани къмъ неговото семейство, братя и сестри. Покойниятъ е земаль живо участие по освобождението на България, билъ е доброволецъ въ Сърбия, съ четата на капитанъ Филиповича.

Мана, слѣдъ като прѣстата малко проливни дѣждъ, който продължава цѣли два мѣседи, видохме два три добри дни, прѣзъ които падна новъ дѣждъ при силно сълнце, което попари съвѣршено лозята. Винаритъ мислѣтъ, че тази годишната реколта ще бѫде една отъ най-проститѣ.

Несправедливостъ. Ако съвѣденията ни се вѣрни, окр. сѫдъ рѣшилъ, що старитъ дѣла на окол. мирови сѫдии да се предавали за глѣдание на гр. мир. сѫдия. Че въ окол. сѫдии сѫстживатъ много повѣче дѣла нещо съмѣнѣние, но по качество се знае да се полегки. Работата, която иматъ и двѣтъ сѫдиища не е по силата на двоица сѫдии, това сме казали още прѣвъ Януарий т. г. когато се затвори З-то мир. сѫдиище. Какво може да се иска отъ единъ сѫдия, когато за четири мѣседи е свѣршилъ до 2000 дѣла! Можеше въ случаи не да се отдѣлътъ, така стари дѣла, но да се присъединятъ нѣколко отъ близките села, които ще облегчѫтъ твѣрдѣ много окол. мир. сѫдия.

** Отъ нѣколко дни се намѣрва въ града ни младия търговецъ Г. Алеко Новаковъ отъ Враца, родомъ отъ Свищовъ, който е закупилъ старитъ кринкови пушки и патрони отъ Военното министерство. Желающитъ, могътъ да се снабдятъ и съ пушки и съ патрони по една твѣрдѣ умѣренна цѣна.

Награда. Ще се даде едно годишно течение на в. „Плѣв. Гласъ“ на тоя докторъ или химикъ, който най напрѣдъ съобщи въ редакцията ни отговора на слѣдующето: Ако главата се мие или може съ амониякъ, то побѣлелитъ коси червъ или зеленъ цвѣтъ добиватъ?

Ловдж. Дружество. пропустихме да съобщимъ въ миналите си броеве, че мѣстното Ловд. дружество „Ловецъ“ е подновено и преустроено съгласно новия законъ за ловътъ, който е въ сила отъ 1 Май т. г. и има повѣче отъ 30 дѣйствителни членове, които притежаватъ всички качества прѣвидени въ закона за ловътъ. Уставътъ който е приетъ отъ това дружество още на 1893 е видоизмененъ само въ мѣсечнъ вносъ въ това, че ще се внася по 25 ст. мѣсечно, ще се удържава отъ прѣбирания ловъ по 20 % и всѣкъ членъ първоначално ще внася веднажъ за винаги по 5 лева. Уставътъ е поднесенъ за утвѣрждение. Вѣрваме, че и властъ ще съдѣствува на това дружество и е направила вече распорѣждане що-то разнитъ падари и стражари да не носятъ ловдж. оржия и кучета както и хъртове, гонятъ много уничтожаватъ дивечътъ. Плѣвненското дружество се счита за клонъ на Софийското „Соколь“.

Куриозъ. Когато получилъ Тодоръ Лукановъ, уволнителното си прѣдписание, отишълъ при другаря си учителъ Т. Бърдаровъ, за да му даде 100 лева за пхти пари, които билъ обѣщалъ по напредъ, обаче г. Бърдаровъ му отговорилъ,

че: „на отчислени учители баща ми подъ лихва не дава“ Това накарало щото Л-въ, да ругае Б-рова по кафенето въ присъствие на негови интимни. Сега Г. Б-въ не иска да се срѣщне съ Л-въ та-ка и трѣбова.

Покана

Събранието на поборниците за което бѣхме обявili, че ще стане на 21 е погрѣшено, то ще се състои на 22 Юни, идущата недѣля. Особни покани за живущите въ градътъ опълченци и поборници не ще се пращатъ.

Комиссията.

Завчера на 10 Юни въ тукашното Мирово Сѫдилище, се гледа възбуденото дѣло отъ г. Гого Вацовъ срѣщу нашия редакторъ за гдѣто въ 52 брой отъ миналата година се съобщаваше новината, че Г. Гого Вацовъ намѣрявалъ да си даде оставката отъ членството въ окр. сѫдъ и да поеме водителството на старата консервативна партия. Мѣжду друго се спомѣнуваше, че Г. Гого, притежавалъ добри качества: акжъ като море и умъ като брѣсначъ, краснорѣчие и пр. Мировия сѫдия, счете че съставлявали обида тѣзи думи за Г. Гого Вацовъ, и наложи на редактора наказание отъ 24 часа затворъ. Нѣмаме нищо противъ такава или поголѣма присъда, ако се намѣрватъ думи за Вацовъ обидни. Мислимъ, че ако се каже за единъ човѣкъ, като на прѣвъ за Г. Гого Вацовъ, че умъ или акальтъ му сече или е голѣмъ, не може да съставлява ни най-малко обида, каквато мисли той, защото повтарямъ ако мисли противното, то трѣба да заключимъ, че онзи комуто умъ не режи и не е голѣмъ, естествено ще бѫде глупавъ, а пакъ ние мислимъ че го величаехме съ нашето антрафеле. Ще видиме какво ще отговоря Г. Вацовъ, който се е счелъ обиденъ отъ това наше антрафиле, на онѣзи дѣла, които има възбудени срѣщу него, на брой четири, съ какво ще оправдава своя умъ, кога е адресиралъ писма съ собствения си подпись до лица, които никоги не сѫ го обиждали и които дѣла скоро ще се разглѣдатъ; едното мислимъ е назначено за 16 Юни а другото къмъ края на този мѣсецъ. Г. Министъ види, се да не знае, че членътъ Вацовъ е даденъ въ сѫдъ и рано или кѫсно трѣбова да лежи въ затвора, не знае още, че единъ членъ на окр. сѫдъ—Вацовъ, сѫ титулира за бикъ и праща на хората писма за нѣкакво кръстосване. Не били било добрѣ такъвъ бикъ да се прати въ нѣкой чифликъ отъ колкото въ сѫдиище да раздава правосѫдие?

** **Мостоветъ** по шосето за София въ Плѣвенски Окръгъ можихъ да се удържава, само шосето е поврѣдено на много мѣста.

** **Лоши** съвѣдения добихме за посѣвитѣ отъ чифлика „Климентина“, Падналиятъ тази недѣля поройни дѣждове повалили всички посѣвѣ.

Завчера пристигна отъ София, Директора по постройката линията: Романъ—Плѣвъ—Шуменъ, за да константира загубите по изработената работа.

Поща Г. И. Тулча. Съ удоволствието ще се помѣсти. Моля да ни съобщавате новини. Не ще направите злѣ, ако искате това, за което пишете.

ИЗВѢСТИЕ

Познатитѣ на Плѣвенската публика маршове: „Мара“ и „Поздравъ Анки“, съставени на български мотиви, които се свирятъ отъ военната музика, се намиратъ за проданъ въ книжарница на К. Мутафчиевъ.

Тѣзи маршове сѫ наредени за пияно и цигулка по отдалено така, че могатъ много лесно да се испълняватъ. Цѣната на всѣки единъ за пияно е 60 ст., а за цигулка — 30 ст.

1—3

ИЗЪ ДОПИСКИТЕ НИ.

С. Радювени Лов. околия. Пиши ни Гето Наповъ, срѣщу свѣценикъ Иванъ Яковъ, че вѣршилъ работи, които никакъ не биле съвѣтими съ неговия санъ. Ние съвѣтваме допистника ни да се оплаче на началството му, което твѣрдѣ лѣсно може да го прати на Гложенския манастиръ да го пойдѣтъ дѣрвеницѣ.

Пишатъ ни отъ Луковитъ слѣдующето:

Тукъ въ Луковитъ и селата въ околията билъ до толкова наводнилъ в. „Бдителъ“, щото селяните се подигравали съ него като го оприличавали, че да били испратени преди една, двѣ и нѣдели, и да били черни-кава шума, щели били да си послужатъ съ него, да си изхранатъ по скоро бубитѣ, ами сега били закънели, та затова сега всички които били получили щели да го покърнатъ.

**Многоуважаемий Г-нъ Редакторъ на
в. „Плѣвенски Гласъ“.**

Като съмъ възникъ убѣжденъ въ вишето неуморно стрѣмление и доброжелателство да се искорѣятъ лоша-
вите нрави, които сѫ се вкорѣнили, за злащастие, по-
мѣжду иѣкопини млади хора на нашето общество; азъ
ще се послужъ съ слѣдующия пассажъ на единъ французки безсмѣренъ законодателъ, който гласи:

Tout citoyen doit lever sa voix, voyant les moeurs publiques deplorables

„Всѣкий гражданинъ е дѣлженъ да дигне гласъ си, като види, че публичните нрави сѫ развалени“. — На основание на вишите благородни и доброжелателни чувства къмъ общето добро, можи ви покорио, да благоволите и дадете място въ стълбоветъ на почитания ви вѣстникъ на настоящата ми дописка.

Съ почитание:
В. Робертовичъ.

Noli me tender circulus meus!

Така се изражава единъ Физико-Химикъ въ „Учи-
телски дружаръ“ Бре! Момче!

Това е едно изречение високо философско!

Древния Латинецъ употреби туй изражение, като единъ гениялъ, чистосъвестенъ човѣкъ спрѣмо ед-
ни нахали безсъвестни и лишиени отъ всѣко нравствено вѣспитание хора. Сега въ Плѣвень, на крайть на XIX вѣкъ, едно недорасло момче, си прислужва съ сѫщото изражение. —

Това е, дѣйствително, осмото чудо подъ Слѣп-
цето!

Да се обяснимъ по ясно:

Латинския, древний философъ, е произнесъ това изражение, относително едни улични, безрамии крѣска-
чи, разбойници, които го нападаха безцеремонно и по-
улицитѣ, и по храмоветѣ, и най сѣтнѣ даже въ Педагогически Завѣдение.

Да доде сега едно необуздано дѣте и да злоупотреби въ своя полза, това философско изречение, това е една чиста нравственна кражба, и този новомодни драскачъ не разбира даже смисълъта на въпросното изречение.

Слушай, Г-нъ модерни драскачъ, слѣдующите философки нравоучителни изречения на древните философи и тогава ти ще разберешъ, кой си ти, и какво си надраскаль:

„Tempora si fuerint nubila, solos eris“.

„Когато врѣмето ще се покрива съ едни гѣсти,
мъглисти облаци, тогава ти ще бдешъ единствения
чудотворецъ“.

„Primum Vivere, deinde, philosophari“.

„Най напрѣдъ живѣй, а послѣ можешъ да фило-
софствувашъ“.

Едно нравоучително наставление на древните философи, които се подиграваха съ тѣзи клети хорица, които знаѣтъ само да философствува или да крѣскатъ съ едни голословни прѣни и не сѫ въ състояние да си доставятъ срѣдство за сѫществуването. —

„Noi ne tangere“.

„Не дѣй ма бутай“!

Изречение отъ Евангелието Св. Лука:
Всѣкий човѣкъ има чувствителната си жица и
свосто. Noli me tendere! (Не дѣй ма бутай)!

Думата ми е за бившия учитель Т. Лукановъ.

Почитаемия в. „Плѣвенски Гласъ“ е обнарод-
валъ въ послѣднитѣ си два броеве цѣлътъ умствений багажъ на този Стамболовско — Социалистически Пионеръ, и високоуважаемътъ Плѣвенски граждани видѣхъ и се убѣдихъ въ неговите стрѣмления къмъ развръщаването на нещастното ни младо поколение, отъ което отечес-
твото очаква съ едно геройско тѣрпѣніе единъ напрѣ-
дъкъ въ умственото развитие и въ нравственото вѣспита-
ние на учащите се младежи. Но, не така мисли и
разсаждава развалената до костите Стамболовска — Со-
циалистическа новосъединена тайфа. — Тѣзи модерни
„уѣзъ“ интелигенти младежи се държатъ крѣпко при
вѣхновенния имъ отъ покойния великия български ти-
рапинъ девизъ „tout pour moi, rien pour l'autre“ (всичко
за мене, нищо за другия).

Само най да властувамъ и да прѣкарамъ адски-
ти си начертани планове, тѣй казватъ, тѣй и „аргѣs nous
le dѣluge“ (и послѣ нась всемирния потопъ). —

Покойния тирапинъ е знаѧлъ тѣрпѣдъ добрѣ, че-
нѣма да намѣри никога една опорна точка помежду чест-
ните български интелигентни елементи; поради това
той е рикрутъръ подъ знамето си всички отчаяни,
безъ всѣко домашно вѣспитание, развалени младежи, ка-
то ги обисна съ различни облаги: стипендий тѣстички,
привелегий особени, безнаказанностъ за прѣстъпнитѣ
имъ дѣйствия и пр. за да подкрѣпи съ тѣхъ мнимото
си вѣчно царуване. Обаче Повидѣнието направи съ-
сѣмъ другъ прѣвратъ:

Намѣрихъ се, слава Богу, доста здрави, интели-
гентни, чисто български елементи, които знаѧхъ и зна-
ѧтъ да отвратятъ злокобнитѣ имъ мрѣжни планове, и
прѣдаде България въ рѫцѣ на едни истински, не-
пѣтнени синове, стрѣмленията, на които сѫ да се попра-
ви всичко това, което тѣзи нехрани майковци опусто-
шаваха. Вкратцѣ, великия тирапинъ и неговите развръ-
ти послѣдователи сѫ искали и се трудихъ неуморно
да докарватъ тая вече измѣчена България до „deux
doigts à l'abime“ (2 прѣсти до пропастта).

Да, Господа читатели, на 1-ї т. м. бѣхъ сваленъ
на земя въ учителската ста при Плѣвенското IV клас-
но училище и битъ съ единъ дебель бастонъ отъ ед-
но развалено умствено и физическа, нищожна человѣ-

ческа креатура: нареченъ Т. Лукановъ. Родѣтъ на то-
зи буенъ, легкомисленъ младежъ не ми е позната, но,
помни, че четохъ въ Плѣвенски Гласъ, че е биль
роднина съ прочутия, бивши, Софийски Градоначал-
никъ Лукановъ, който изгори нѣкога си му паднала въ
рѣка жертва съ петролеумъ въ единъ Софийски, по-
щенски участъкъ. (не е роднина б. р.) Значи и този
младежъ е способенъ за подобни геройски подвиги!

А знаете защо?

Ето подробно изложени причинитѣ на моето прѣ-
дѣление отъ страната на сѫюзитѣ мои коллеги Стам-
боловисти и Социалисти:

(Слѣдва.)

Кореспонденция отъ Разградъ.

— Наводнение въ г. Разградъ. Отъ 1-ї Юни
туку дѣждоветѣ особено се усиляха, макаръ и цѣлия
м-цъ Май да се не измина денъ безъ дѣждъ. Като, че
ли Божиятъ гнѣвъ бѣше се изразилъ, въ нависналитѣ
надъ града и околностите му, тѣмни облаци, които ис-
точваха на земята проливенъ дѣждъ денонощно. Още
отъ сутринта на 2-ї сѫщия прѣстигахъ стражари отъ
къмъ с. Таичи-Кой, които докладаха на началството,
че идяла сила и голѣма вода. Растичахъ се войници
и стражари. Расположенитѣ по самите брѣгове на р.
Ломъ жители не вѣрваха, па и едвали пѣкъ се бѣ
погрижалъ да ги прѣдуправи за грозивата ги опас-
ностъ. Къмъ 11 часа прѣдъ обѣдъ р. Ломъ испълни
коритото си и опихъ водата си по пѣкъ изъ улицита.
Мнозина изъ гражданинъ пѣхъ да останатъ въ своята
безпечностъ по кафенетата, обсадени отъ водната сти-
хия. Водата въ чаршията и успорѣдните на р. Ломъ
улици, достигна до 1½ метра, та испълни дюкянни, ма-
газии, дворове и къщи. Макаръ, че наводнението ста-
на денемъ, но много отъ жителите не успѣха да си
изѣжатъ покажаницата. Началника на Гарнизона, Г. г.
офицеръ и всички войници засноваха изъ улицити,
за да спасяватъ нещастници, но безсилни се оказахъ
прѣдъ грозната стихия, за да спасяватъ имущество, които
вече плувахъ изъ къщата и дюкянитѣ. Гимназията
и хановетѣ сѫ прѣпълнени съ нещастни пострадавши.
Загубитѣ за сега сѫ още неизѣстни. Градската община
на приема енергични мѣрки, за да спомага на пострадавшите
и да подпомага на пострадавшите.

Слушай, Г-нъ модерни драскачъ, слѣдующите философки нравоучителни изречения на древните философи и тогава ти ще разберешъ, кой си ти, и какво си надраскаль:

„Si l'adversit  te frappe, ti seros d laiss “.

„Ако противната сѫдба та удари, ти ще се изнепо-
мощавашъ“.

„Primum Vivere, deinde, philosophari“.

„Най напрѣдъ живѣй, а послѣ можешъ да фило-
софствувашъ“.

Едно нравоучително наставление на древните философи, които се подиграваха съ тѣзи клети хорица, които знаѣтъ само да философствува или да крѣскатъ съ едни голословни прѣни и не сѫ въ състояние да си доставятъ срѣдство за сѫществуването. —

„Noi ne tangere“.

„Не дѣй ма бутай“!

Изречение отъ Евангелието Св. Лука:

Всѣкий човѣкъ има чувствителната си жица и
свосто. Noli me tendere! (Не дѣй ма бутай)!

Думата ми е за бившия учитель Т. Лукановъ.

Почитаемия в. „Плѣвенски Гласъ“ е обнарод-
валъ въ послѣднитѣ си два броеве цѣлътъ умствений багажъ на този Стамболовско — Социалистически Пионеръ, и високоуважаемътъ Плѣвенски граждани видѣхъ и се убѣдихъ въ неговите стрѣмления къмъ развръщаването на нещастното ни младо поколение, отъ което отечес-
твото очаква съ едно геройско тѣрпѣніе единъ напрѣ-
дъкъ въ умственото развитие и въ нравственото вѣспита-
ние на учащите се младежи. Но, не така мисли и
разсаждава развалената до костите Стамболовска — Со-
циалистическа новосъединена тайфа. — Тѣзи модерни
„уѣзъ“ интелигенти младежи се държатъ крѣпко при
вѣхновенния имъ отъ покойния великия български ти-
рапинъ девизъ „tout pour moi, rien pour l'autre“ (всичко
за мене, нищо за другия).

Само най да властувамъ и да прѣкарамъ адски-
ти си начертани планове, тѣй казватъ, тѣй и „аргѣs nous
le dѣluge“ (и послѣ нась всемирния потопъ). —

Покойния тирапинъ е знаѧлъ тѣрпѣдъ добрѣ, че-
нѣма да намѣри никога една опорна точка помежду чест-
ните български интелигентни елементи; поради това
той е рикрутъ подъ знамето си всички отчаяни,
безъ всѣко домашно вѣспитание, развалени младежи, ка-
то ги обисна съ различни облаги: стипендий тѣстички,
привелегий особени, безнаказанностъ за прѣстъпнитѣ
имъ дѣйствия и пр. за да подкрѣпи съ тѣхъ мнимото
си вѣчно царуване. Обаче Повидѣнието направи съ-
сѣмъ другъ прѣвратъ:

Намѣрихъ се, слава Богу, доста здрави, интели-
гентни, чисто български елементи, които знаѧхъ и зна-
ѧтъ да отвратятъ злокобнитѣ имъ мрѣжни планове, и
прѣдаде България въ рѫцѣ на едни истински, не-
пѣтнени синове, стрѣмленията, на които сѫ да се попра-
ви всичко това, което тѣзи нехрани майковци опусто-
шаваха. Вкратцѣ, великия тирапинъ и неговите развръ-
ти послѣдователи сѫ искали и се трудихъ неуморно
да докарватъ тая вече измѣчена България до „deux
doigts à l'abime“ (2 прѣсти до пропастта).

Само най да властувамъ и да прѣкарамъ адски-
ти си начертани планове, тѣй казватъ, тѣй и „аргѣs nous
le dѣluge“ (и послѣ нась всемирния потопъ). —

Покойния тирапинъ е знаѧлъ тѣрпѣдъ добрѣ, че-
нѣма да намѣри никога една опорна точка помежду чест-
ните български интелигентни елементи; поради това
той е рикрутъ подъ знамето си всички отчаяни,
безъ всѣко домашно вѣспитание, развалени младежи, ка-
то ги обисна съ различни облаги: стипендий тѣстички,
привелегий особени, безнаказанностъ за прѣстъпнитѣ
имъ дѣйствия и пр. за да подкрѣпи съ тѣхъ мнимото
си вѣчно царуване. Обаче Повидѣнието направи съ-
сѣмъ другъ прѣвратъ:

Намѣрихъ се, слава Богу, доста здрави, интели-
гентни, чисто български елементи, които знаѧхъ и зна-
ѧтъ да отвратятъ злокобнитѣ имъ мрѣжни планове, и
прѣдаде България въ рѫцѣ на едни истински, не-
пѣтнени синове, стрѣмленията, на които сѫ да се попра-
ви всичко това, което тѣзи нехрани майковци опусто-
шаваха. Вкратцѣ, великия тирапинъ и неговите развръ-
ти послѣдователи сѫ искали и се трудихъ неуморно
да докарватъ тая вече измѣчена България до „deux
doigts à l'abime“ (2 прѣсти до пропастта).

Само най да властувамъ и да прѣкарамъ адски-
ти си начертани планове, тѣй казватъ, тѣй и „аргѣs nous
le dѣluge“ (и послѣ нась всемирния потопъ). —

Покойния тирапинъ е знаѧлъ тѣрпѣдъ добрѣ, че-
нѣма да намѣри никога една опорна точка помежду чест-
ните български интелигентни елементи; поради това
той е рикрутъ подъ знамето си всички отчаяни,
безъ всѣко домашно вѣспитание, развалени младежи, ка-
то ги обисна съ различни облаги: стипендий тѣстички,
привелегий особени, безнаказанностъ за прѣстъпнитѣ
имъ дѣйствия и пр. за да подкрѣпи съ тѣхъ мнимото
си вѣчно царуване. Обаче Повидѣнието направи съ-
сѣмъ другъ прѣвратъ:

Намѣрихъ се, слава Богу, доста здрави, интели-
гентни, чисто български елементи, които знаѧхъ и зна-
ѧтъ да отвратятъ злокобнитѣ имъ мрѣжни планове, и
прѣдаде България въ рѫцѣ на едни истински, не-
пѣтнени синове, стрѣмленията, на които сѫ да се попра-
ви всичко това, което тѣзи нехрани майковци опусто-
шаваха. Вкратцѣ, великия тирапинъ и неговите развръ-
ти послѣдователи сѫ искали и се трудихъ неуморно
да докарватъ тая вече измѣчена България до „deux
doigts à l'abime“ (2 прѣсти до пропастта).

Само най да властувамъ и да прѣкарамъ адски-
ти си начертани планове, тѣй казватъ, тѣй и „аргѣs nous
le dѣluge“ (и послѣ нась всемирния потопъ). —

ТЕЛЕГРАММА

От София. Вратца окр. Управителю.

На № 3346. Разрешавамъ ви да отстраните пък лица, които могатъ да нарушаатъ тишната въ деня на изборите. войска за сега не е нуждна. Стражарите събрали на едно въ избирателни пункти ще могатъ да спасятъ мира и тишната. М-ръ Стамболовъ.

ТЕЛЕГРАММА ОТЪ КАРНОБАТЪ

Бургасъ, окр. Управителю.

Донасамъ ви, че ходът на изборът става за сега добре и тихо. Никои лица, които явно противодействуваха отстъпаха.

Началникъ: Миневъ.

ТЕЛЕГРАММА ОТЪ ВИДИНЪ

Кула окол. Началнику.

Имамъ свѣдѣние, че никакви мѣрки не са вземани за правителственъ кандидатъ. За приятелска длѣжностъ считаамъ да ви кажа, че, ако пропадне правителственъ кандидатъ изгубени са и вай.

Управителъ: Ивановъ.

(Слѣдва).

„БЪЛГАРИЯ“

ПЪРВО БЪЛГАРСКО ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО
Въ гр. Русе.

Основенъ капиталъ 1,500,000 л. зл. напълно внесенъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№. 1412.

Главното Управление на I-вото Българско застрахователно дружество „България“ извѣстява, че управляваната отъ него X-та група на Взаимните Сдружения съ 15 годишнъ срокъ считаътъ отъ настоящата година, която ще се ликвидира на 1-и Януари 1912 г. и въ която участвува Негово Царско Височество Прѣстолонаследника Борисъ Князъ Търновски съ единъ капиталъ отъ 50.000 лева зл., е открита за записване нови членове. Умоляватъ се родителите, които желаятъ да направятъ дѣцата си съучастници въ тази група и имъ образуватъ по единъ неусетенъ начинъ въ продължение на 15 години единъ капиталъ или зестра, да побързватъ и ги запишатъ за членове въ сѫщата група. Групата брои по настоящемъ по вече отъ 100 записани членове.

Сѫщеврѣменно извѣстява се на почитаемата публика, че се введоха вече въ употребление нови таблици тарифи за сдружения съ гаранции ранъ капиталъ (таблица а).

Записванията се приематъ направо въ Главното Управление, въ представителството въ София или въ провинцията у дружествените агенти, пактущи инспектори и аквизитори. 7—10

Отъ Главното Управление

Акционерно Дружество „НАРѢДЪКЪ“
въ гр. Плѣвенъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№. 23.

Управлението на дружеството, честъ има да извѣсти на интересуващите се, че на основание рѣшението на управителни съѣдѣтъ, дружеството е намалило лихвата отъ 12% на 10% годишно; и че за въ бѫдѫще дружеството ще извѣрши и слѣдующите операции:

- 1) Ще открива специални текущи сметки срѣщу лична гаранция или ценни книжи.
- 2) Ще отпуска заеми срѣчу ипотека на недвижими имоти.
- 3) Ще приема пари въ текуща сметка.
- 4) Ще приема срочни и безсрочни влогове.
- 5) Ще отпуска заеми срѣчу залогъ на ценни книги одобрени отъ Шконтовски комитетъ.
- 6) Ще шконтрира всѣкакъвъ видъ срочни обvezателства съ срокъ не по дълъгъ отъ 4 месѣци и предварително одобрени отъ шконтовски комитетъ.
- 7) Ще прави размѣна на пари (сарафлъкъ) гр. Плѣвенъ, 1 Юни 1897 год. 2—3 отъ УПРАВЛЕНИЕТО НА ДРУЖЕСТВОТО

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СДѢБЕНЪ ПРИСТАВИ.

№. 1845

Подписанъ Помощ. Сдѣб. Приставъ при Плѣв. Окр. Сдѣбъ на III участъкъ на основание испытнителни листъ подъ № 3089 отъ 3 Септември 1896 год. издаденъ отъ Плѣв. Окр. Мировъ Сдѣбъ въ полза на Стоянъ Върбеновъ и Сие изъ гр. Плѣвенъ, срѣчу Кучо Михаловъ изъ с. Комарево, за искъ 436 л. и др. и съгласно чл. чл. 1004—1037 отъ Гражданското Сдѣбопроизводство, обявявамъ на почитаемата публика че слѣдъ 1 мѣсецъ отъ последното

двукратно обнародование настоящето въ „Плѣвенски Гласъ“, ще продавамъ втори пакъ изложени по доле недвижими имоти, а именно:

1) Една къща находяща се въ с. Махалата въ „долната махала“, при сжѣди: Петър Петковъ, лжката и пакъ, съ дворъ отъ единъ декаръ и 5 ара, землянка съ двѣ отдѣлния, построена отъ прѣстъ и дървешъ материалъ, покрита съ слама и камъ, дълга 23 м. 50 с. м. широка 3 м. 80 с. м. и висока 1 м. 75 с. м. заедно съ една сая за добитъкъ отъ дървешъ материалъ и покрита съ слама, оцѣнена за 500 лева.

Продавамъ имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ цѣната която даде първий наддавачъ.

Желаещъ Г. Г. да пакътава и взема горни имотъ можатъ да се явяватъ всѣки присъственъ день и работни часове въ канцелярията ми и наддаватъ.

гр. Плѣвенъ, 4 Юни 1897 год.
П. Сдѣб. Приставъ: М. П. Марчевъ. 2—2

№. 1846

Подписанъ Помощ. Сдѣбенъ Приставъ при Плѣв. Окр. Сдѣбъ на III участъкъ на основание испытнителни листъ подъ № 2432 Плѣв. Окр. Мировъ Сдѣбъ отъ 19 Юли 1896 год. въ полза на Стоянъ Върбеновъ и Сие изъ гр. Плѣвенъ на основание чл. чл. 1004—1037 отъ Гражданското Сдѣбопроизводство явявамъ че слѣдъ единъ мѣсецъ отъ последното двукратно обнародование настоящето въ мѣстнъ вѣстникъ, ще продавамъ изложени по доле недвижими имоти принадлежащи на длѣжника Димитър Дамяновъ отъ с. Махалата.

1) Една къща находяща се въ с. Махалата „Писаровски пакъ“, съ дворъ 1 декаръ и 5 ара при сжѣди: Петър Дамяновъ, Цвѣтко Ценовъ, Писаровски пакъ, Срѣдни Върхъ и Нано Геновъ, оцѣнена за 500 л.

2) Нива Махленско землище, въ мѣстнътъ „подъ пакъ“, отъ 6 декара при сжѣди: Вълчо Герговъ, В. Ивановъ и Димитъръ Илиевъ, оцѣнена за 135 л.

Продавамъ имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ цѣната която даде първий кондувачъ. Които Г. Г. желаятъ да купятъ горни имотъ можатъ да се явяватъ на мѣстното продължаването всѣки присъственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣ Ѹщ имъ се допустене да прѣглеждатъ всички книжа относящи се по проданата.

гр. Плѣвенъ 4 Юни 1897 год.
П. Сдѣб. Приставъ: М. П. Марчевъ. 2—2

№. 1843

Подписанъ Помощ. Сдѣбенъ Приставъ при Плѣвенъ Окръженъ Сдѣбъ на III-и испыт. участъкъ на основание испытнителни листъ подъ № 2425 отъ 19-и Юли 1896 год. издаденъ отъ Плѣв. Окр. Мировъ Сдѣбъ въ полза на Стоянъ Върбеновъ С-ие изъ гр. Плѣвенъ, срѣчу Лично Видопоповъ изъ с. Комарево, за искъ 320 лева и др. и съгласно чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сдѣбопроизводство съ настоящето си оявявамъ че слѣдъ обнародването му въ мѣстнъ вѣстникъ 1 мѣсецъ ще продавамъ на публиченъ търгъ по втора продажба слѣдующи недвижими имоти, а именно:

1) Нива находяща се въ мѣстнътъ на с. Комарево, називаема „Межковица“ отъ 5 декара и 9 ара, при съседи Видолъ Цвѣтковъ, пакъ Пани Михаловъ и Димитъръ Пановъ.

2) Нива въ сѫщото землище въ мѣстнътъ съща, отъ 8 дек. 2 ара при сжѣди: Тодоръ Костантиновъ, Видолъ Цвѣтковъ и отъ две страни пакъ.

3) Нива въ сѫщото землище, въ мѣстнътъ „Торжъщата“ отъ 9 дек. 4 ара, при сжѣди: Видолъ Цвѣтковъ Нано Първановъ, отъ две страни Велико Видоловъ; и

4) Нива въ сѫщото землище, въ мѣстнътъ „Стратилски долъ“, отъ 4 декара и 4 ара при сжѣди: Видолъ Цвѣтковъ, Пано Яновъ, пакъ и Иванъ Мириновъ.

Продавамъ имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ цѣната, която даде първий наддавачъ.

Желаещъ Г. Г. да купятъ горни имотъ можатъ да се явяватъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвенъ всѣки присъственъ день и работни часове да наддаватъ и прѣглеждатъ всички книжа относящи се по проданата.

гр. Плѣвенъ 4 Юни 1897 год.
П. Сдѣбенъ Приставъ: М. П. Марчевъ. 2—2

№. 1908

Подписанъ Помощ. Сдѣбенъ Приставъ при Плѣв. Окр. Сдѣбъ на III участъкъ на основание испытнителни листъ подъ № 2012 отъ 16 Мартъ и. 1897 год. издаденъ отъ Плѣв. Окр. Сдѣбъ въ полза на Горне-Плѣвенското Търговско Д-во „Съединение“ срѣчу Димитъръ Г. Руевъ и поръчителъ му Евстатий С. Славовски и Димитъръ Н. Железаровъ отъ гр. Плѣвенъ, за искъ 1060 лева и др. разноски и съгласно чл. чл. 1004, 1019 и 1025 отъ Гражданското Сдѣбопроизводство, обявявамъ на интересуващите се, че слѣдъ 1 мѣсецъ отъ последното двукратно обнародование настоящето въ мѣстнъ вѣстникъ, ще продавамъ на публиченъ търгъ следующи имоти, а именно:

1) Една едноетажна къща въ гр. Плѣвенъ VII кв. 7-05 м. дължина, 3-17 м. ширина и 1-10 м. височина, създана отъ камъкъ, съ дворъ 530 кв. метра, сжѣди: Миленко Марковъ, Симеона Юрданица, Беневаминъ Цемахъ и пакъ, оцѣнена за 750 лева.

Продавамъ имотъ е и потекирна.

Желаещъ Г. Г. да взема участъ въ търгъ и купятъ горни имотъ да се явяватъ въ присъственъ день и часове и наддаватъ.

гр. Плѣвенъ 5 Юни 1897 год.
П. Сдѣбенъ Приставъ: М. П. Марчевъ. 2—2

Печатница на Бр. Ст. Бояджиевъ — Плѣвенъ

№. 1844

Подписанъ Пом. Сдѣб. Приставъ при Плѣвенъ Окр. Сдѣбъ на III Испытнителенъ участъкъ, на основание Испытнителни листъ подъ № 2436 отъ 19 Юли 1896 год. издаденъ отъ Плѣвенъ Окр. Сдѣбъ на Стоянъ Върбеновъ и Сие изъ гр. Плѣвенъ, срѣчу Кучо Михаловъ изъ с. Комарево, за искъ 436 л. и др. и съгласно чл. чл. 1004—1037 отъ Гражданското Сдѣбопроизводство, обявявамъ на почитаемата публика, че следъ единъ мѣсецъ отъ последното двукратно обнародование настоящето въ „Плѣвенски Гласъ“ ще продавамъ по втора продажба изложени по долу недвижими имоти, а именно:

1) Една нива Комаревско Землище въ мѣстнътъ „Срѣдни върхъ“, отъ 8 декара, при сжѣди: Константинъ Тошовъ, Панталея Дамяновъ отъ две страни. Лично Петровъ;

2) Нива също землище, отъ 9 декара, при сжѣди: Димитъръ Костантиновъ Пеновъ, Петко Андрѣевъ и пакъ;

3) Нива също землище, мѣстнътъ „Тиновъ брѣстъ“, отъ 7 дк. 9 ара, при сжѣди: Константина Пановъ, Марко Томовъ, Пшеворъ и Гековъ;

4) Нива също землище, въ мѣстнътъ „подъ бреста“ отъ 8 дек. 7 ара, при сжѣди: Костантинъ Пановъ;

5) Нива въ сѫщото землище, въ мѣстнътъ „подъ лозата“ отъ 14 дек. 4 ара, при сжѣди: Костантинъ Ташовъ, Яни Ивановъ, Константина Пановъ.

6) Нива въ сѫщия районъ, въ мѣстнътъ „Задъ лозата“ отъ 4 декара и 8 ара, при сжѣди: Костантинъ Ташовъ, Маринъ Николовъ, Занко Лукановъ, Константина Пановъ и пакъ;

Продавамъ имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието почнува отъ първоначална цѣна която даде първий наддавачъ.

Желаещъ Г. Г. да взема участъ въ търга свободни Ѹщ бѫдѫть само въ присъственъ дни и работни часове да приглеждатъ книжата по проданата и наддаватъ.

гр. Плѣвенъ, 4 Юли 1897 год.
П. С. Приставъ: М. П. Марчевъ. 2—2

№. 1774

Подписанъ Марично П. Марчевъ пом. Сдѣбенъ Приставъ при Плѣв. Окр. Сдѣбъ на III-и испытнителенъ участъкъ на основание испытнителни листъ подъ № 166 отъ 22 Януари 1897 год., издаденъ отъ Плѣв. Град. Мир. Сдѣбъ, въ полза на Мито Герговъ изъ гр. Плѣвенъ, срѣчу Калчо Ивановъ жителъ изъ същия градъ, за искъ 150 лева лихви и др. разноски и съгласно чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сдѣбопроизводство обявявамъ на почитаемата публика, че слѣдъ единъ мѣсецъ отъ последнот